

4ปี 'ทีวีดิจิทัล' เวทีของผู้รอดและผู้พลาด

ตลอดช่วงเวลาเกือบ 4 ปี “ทีวีดิจิทัล” นับจากเริ่มออกอากาศในเดือน เม.ย.2557 ถือเป็นสื่อที่อยู่ในความสนใจของสังคมตลอดเวลา นับตั้งแต่ “เกิด” ยัน “ดับ” 2 ช่องแรก คือ “ไทยทีวีและโลกา”

หลังออนแอร์ได้เพียง 1 ปี ของอายุใบอนุญาต 15 ปี

เวลาเกือบ 4 ปี ทีวีดิจิทัล มีสีสันในหลากหลายมุม ทั้งกลุ่ม “ผู้นำ” ช่องใหม่ แต่เป็นหน้าเก่าในฐานะผู้ผลิตคอนเทนต์ อย่าง “เวิร์คพอยท์” ยืดเรตติ้งอันดับ 3 นับตั้งแต่เริ่มออนแอร์ แข่งพรีทีวีรายเดิมทั้งช่อง 5 และ ช่อง 9 เป็นรองเพียงช่อง 7 และ ช่อง 3 ก่อนถูก “โมโน” เบียดตำแหน่งตั้งแต่ต้นปีนี้

ระยะเวลาเกือบ 4 ปี ทีวีดิจิทัล สร้างความมั่งคั่งให้ “บางราย” และสร้างการเปลี่ยนแปลงให้ “หลายราย”

วันนี้เจ้าตลาดพรีทีวีรายเดิม “ช่อง 7” และ “ช่อง 3” แม้ยังคงครองตำแหน่งผู้นำ อันดับ 1 และ 2 แต่จำนวนผู้ชมและรายได้มีแนวโน้มลดลง สะท้อนจากผลประกอบการบีบีซี เวิลด์ ที่มีรายได้หลักมาจาก ช่อง 3 ปี 2557 กำไรสุทธิอยู่ที่ 4,414 ล้านบาท มาในปี 2560 เหลือ 61 ล้านบาท

ในกลุ่มที่ขึ้นฝั่ง “ผู้รอด” ก็มีให้เห็นเช่นกัน ที่ชัดเจนในขณะนี้ คงต้องให้ เวิร์คพอยท์, โมโน ที่ไม่ได้มองเพียงอันดับ 3 แต่เล็งไปที่ผู้นำอันดับ 2 อีกรายที่ไปได้สวย คือ “ช่อง 8” อาร์เอส ที่ใช้ ทีวีดิจิทัลต่อยอดธุรกิจใหม่กลุ่มสินค้าสุขภาพและความงาม

ขณะที่กลุ่มคอนเทนต์ ไปรวายเตอร์ ทั้ง จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ และ อมรินทร์ ที่มีกลุ่มทุนเข้ามาเสริมทัพ ยังเดินหน้าแข่งขันในกมแย้งผู้ชมและเม็ดเงินโฆษณาต่อไป

ช่วงเกือบ 4 ปีอีกเช่นกัน ในกลุ่ม “ผู้พลาด” เป้าหมายตลาดทีวีดิจิทัลที่เดิมหวังต่อยอดธุรกิจเดิมสู่สื่อทีวี แต่มีหลายปัจจัยเข้ามาส่งผลกระทบโดยได้เรียกร่อง กสทช. หน่วยงานกำกับดูแล ให้เข้ามาช่วยเหลือด้วยมองว่ากระบวนการเปลี่ยนผ่านไม่เป็นไปตามประกาศฯ ที่ กสทช. กำหนดไว้ก่อนการประมูล ทั้งการขยายโครงข่าย (Mux) ในช่วงแรก การแจกคู่มือเพื่อสนับสนุนครัวเรือนไทยซื้ออุปกรณ์รับชมทีวีดิจิทัล

รวมทั้งการเกิดขึ้นของทีวีดิจิทัล ที่มาในจังหวัดเทคโนโลยีดิจิทัล สื่อออนไลน์ และโซเชียล มีเดีย ขยายตัวสูง อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตผ่านมือถือของคนไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การใช้สื่อโซเชียลและเวลาเสฟสื่อออนไลน์ติดอันดับโลก ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคทีวี “ลดลง”

ข้อเรียกร่องเยียวยาและช่วยเหลือทีวีดิจิทัล จึงมีมาอย่างต่อเนื่อง โดย กสทช. ยกให้เป็นการพิจารณาของ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ช่วงปลายปี 2559 จึงมีคำสั่ง มาตรา 44 ช่วยเหลือผู้ประกอบการขยายระยะเวลาจ่ายใบอนุญาต จาก 6 ปี เป็น 9 ปี และสนับสนุนงบประมาณส่งสัญญาณโครงข่ายระบบดาวเทียม

แต่ดูเหมือนเป็นเพียงการต่อลมหายใจ ออกไปเท่านั้น เพราะเมื่อใกล้ระยะเวลาการจ่ายค่าใบอนุญาตงวดที่ 5 ในเดือน พ.ค.นี้ มีข้อเรียกร่องให้ใช้ มาตรา 44 อีกครั้งในปี นี้ เพื่อหวังต่อลมหายใจอีกเสือก ทั้งการ “พักหนี้” 3 ปี การสนับสนุนงบประมาณจ่ายค่าส่งสัญญาณหนักๆ กระทั่งทางออกสุดท้าย การ “คืนใบอนุญาต” ออกจากตลาดทีวีดิจิทัล

จากคำสัมภาษณ์ล่าสุด ของนายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรีระบุว่า “การแก้ปัญหาทีวีดิจิทัล ยังไม่ถึงขั้นต้องใช้ มาตรา 44 และโยนเรื่องไปให้ กสทช. พิจารณาร่วมกับเอกชนในลักษณะไม่มีใครเสียเปรียบ ทั้งภาครัฐ เอกชน และเป็นธรรมกับผู้ที่เกี่ยวข้องประมูลรายอื่นๆ

ความหวังการแก้ปัญหาทีวีดิจิทัล หลังจากนี้ คงต้องให้ กสทช. ชุดใหม่ มาหาทางออกร่วมกัน!

ข่าวหุ้น

Khao Hoon
Circulation: 80,000
Ad Rate: 800

Section: First Section/บทความ
วันที่: พุธ 28 กุมภาพันธ์ 2561
ปีที่: 24 ฉบับที่: 5918
Col.Inch: 48.95 Ad Value: 39,160
คอลัมน์: พลวัตปี2018: ทวีติจิตัล 2561

หน้า: 2(ล่าง)
PRValue (x3): 117,480
ศิลปิน: ชาว-ดำ

รัฐบาลชุดนี้ ใช้เวลานานกว่า 4 เดือนแล้วในการหาทางออกให้บริษัทประกอบการโทรทัศน์ดิจิทัลหลุดพ้นจากหายนะทางการเงินเฉพาะหน้า แต่ยังไม่หาทางออกไม่ได้ เพื่อจะอธิบายต่อสังคมว่าทำไมต้องเข้าไปโอบอุ้มบริษัทเอกชนอย่างเลือกปฏิบัติจากการตัดสินใจที่ผิดพลาดจากการรุกเข้าสู่ธุรกิจนี้เมื่อ 4 ปีเศษที่ผ่านมา

ความช่วยเหลือนี้มีคนเสนอถึงขั้นให้ใช้มาตรา 44 ในฐานะยาสารพัดนึก เพื่อหลบเลี่ยงอุปสรรคทางข้อกฎหมาย

สถานการณ์ล่าสุดของสื่อโทรทัศน์ดิจิทัลที่ย่ำแย่ไม่ได้เกิดจากการที่ธุรกิจนี้ไม่มีสภาพเป็น “ตะวันตกดิน” แต่เพราะพฤติกรรมกรรมการบริษัทสื่อของผู้บริโภคเปลี่ยนไปจากเดิมในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของยุคสมัยเท่านั้น การเข้าไปโอบอุ้มของรัฐ จึงค่อนข้างมีคำถามมาก

มองย้อนกลับไป ช่วงเวลาก่อนที่ กสทช.จะออกใบอนุญาตทีวีดิจิทัลจำนวนมากถึง 24 ใบเมื่อ 5 ปีก่อน ที่เอกชนผู้ต้องการได้ใบอนุญาต ต่างมีชื่ออ้างเชิงบวกสารพัดในการเข้ามาแย่งชิงประมูลซื้อกันด้วยราคาแพงลิ่ว

ช่องว่างระหว่างความคาดหวังอันสวยหรู กับข้อเท็จจริงของตลาด ทำให้ธุรกิจเอกชนเริ่มตระหนักว่าการได้ใบอนุญาตทีวีดิจิทัลเป็น “ทุกขลาภ” ที่น่าผะอืดผะอมมากกว่าเป็น “บันไดสวรรค์”

ความมั่นใจที่เคยเกินร้อย เมื่อ 5 ปีก่อน ตอนที่เริ่มรุกเข้าสู่ธุรกิจทีวีดิจิทัล พร้อมกับก่อหนี้ทำไฟแนนซ์และการเพิ่มทุนรองรับความเสี่ยงล่วงหน้า ผลประกอบการของธุรกิจทีวีดิจิทัลที่เคยคาดหวังว่าจะเป็น “วัวให้น้ำนมทองคำ” กลับปรากฏตัวเลขขาดทุนสุทธิต่อเนื่อง จนกระทั่งส่วนผู้ถือหุ้นร้อยหรือลง บางรายต้องหาทางปล่อยขายยอมใช้ “วิชาตัวเบา” เพื่อปลดลิมการะ ยินยอมให้คนภายนอกเข้ามาถือหุ้นเพิ่มทุนให้รายอื่นเข้ามาชุกกิจการออกไปจากมือ

ปรากฏการณ์ที่ผู้ประกอบการจำนวนน้อยยังสามารถทำกำไรได้ต่อเนื่อง และบางรายกำไรเพิ่มขึ้นอย่างโดดเด่นเพราะค้นพบโมเดลธุรกิจที่สร้างรายได้ดีกว่า แต่ส่วนใหญ่ที่เหลืออยู่ต้องเผชิญกับรายได้น้อยจากการดำเนินงานที่ถดถอยลง ต้องอาศัยวิศวกรรมการเงินและการขายทรัพย์สินหรือเงินลงทุน เพื่อสร้างกำไรพิเศษ ทำให้ดูดีขึ้นไปบางไตรมาส ทั้งจากการขายเงินลงทุนในธุรกิจที่ “ร้อนนาค” บ้าง หรือจากการลดจำนวนพนักงานลงเป็นระยะๆ ตามแผน “ตัด

ทีวีดิจิทัล 2561

อวัยวะเพื่อรักษาชีวิต” เพื่อซื้อเวลาผ่อนส่งทยายะให้แน่นอนออกไป มีคำถามว่าสมควรที่รัฐจะต้องเข้าไปโอบอุ้มหรือไม่ โดยที่ยังไม่มีคำตอบชัดเจนว่าหายนะทางการเงิน เกิดจากความสามารถในการแข่งขันต่ำ หรือเป็นเพราะขาดโมเดลธุรกิจที่เหมาะสม หรือ ขาดนวัตกรรมในการสนองตอบตลาดที่เหมาะสม

ในเชิงรายได้ รายได้หลักของธุรกิจสื่อโทรทัศน์ (ซึ่งถือว่าย่างทรงอิทธิพลมากที่สุดในปัจจุบัน) มาจากรายได้จากธุรกิจโฆษณา ซึ่ง 2 ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมโฆษณาผ่านสื่ออยู่ในภาวะถดถอย จากปัจจัยภาวะเศรษฐกิจและกำลังซื้อชะลอตัว แต่ปัจจุบัน ผู้บริหารของบริษัทหลายแห่งในไทย เอเยนซีเครือข่ายด้านการตลาดและการสื่อสาร กล่าวว่า ปีนี้ความรู้สึกของผู้บริโภคฟื้นตัว รวมทั้งกระแสเว็ลต์ไอเวนต์ ทำให้ประเมินอุตสาหกรรมโฆษณากลับมาเติบโต 7.6% มีมูลค่า 1.19 แสนล้านบาท โดยที่กลุ่มสื่อทีวี ยังคงครองส่วนแบ่งโฆษณาส่งสูงสุดสัดส่วน 60% จะมีมูลค่า 71,000 ล้านบาท เติบโต 8.4% โดยที่ทีวีทุกประเภทจะกลับมาเติบโตได้ ประกอบด้วย พีทีวีรายเดิม (ช่อง 3, 5, 7, 9) มูลค่า 43,000 ล้านบาท เติบโต 5%, ทีวีดิจิทัล 25,000 ล้านบาท เติบโต 14.5% เคเบิลและทีวีดาวเทียม 3,000 ล้านบาท เติบโต 11.4% หลังจากปี 2560 มีตัวเลขติดลบ

พลวัตปี 2018

• วิจัย ทีวีดิจิทัล

ตัวเลขประเมินของสื่อทีวีดิจิทัลที่ค่อนข้างสูง และสูงเกินกว่าสื่ออินเทอร์เน็ต (ใช้ข้อมูลจาก สมาคมโฆษณาดิจิทัลประเทศไทย) ที่ประเมินปีนี้จะมีมูลค่า 12,465 ล้านบาท เติบโต 11.8% ซึ่งให้เห็นว่าไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจขาดที่ต้องเข้าไปโอบอุ้มแต่อย่างใด เพราะยังถือว่าเป็นสื่อที่แข็งแกร่งจากอัตราการเข้าถึงครัวเรือนไทยทั่วประเทศ 100% ซึ่งถูกขับเคลื่อนโดย “ทีวีดิจิทัล” ที่มีเรตติ้งรวม 4.9 ในปีที่ผ่านมา ขณะที่พีทีวีรายเดิมเรตติ้งรวมอยู่ที่ 4.0 เนื่องจาก ทีวีดิจิทัล ช่องใหม่ในกลุ่มผู้นำ มีคอนเทนต์ที่โดดเด่นและดึงดูดผู้ชม ส่งผลให้มีเงินโฆษณาในกลุ่มนี้เติบโตในปีที่ผ่านมาต่อเนื่องปีนี้

ข้อเรียกร้องของสมาคมผู้ประกอบการทีวีดิจิทัล ที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบจากรัฐบาลและกสทช. อาทิ 1) การขอพักการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เป็นเวลา 5 ปี (ทางกสทช. ได้เสนอความ

ข่าวหุ้น

Khao Hoon
Circulation: 80,000
Ad Rate: 800

Section: First Section/บทความ

วันที่: พุธ 28 กุมภาพันธ์ 2561

ปีที่: 24

ฉบับที่: 5918

Col.Inch: 48.95 Ad Value: 39,160

คอลัมน์: พลวัตปี2018: ทวีติจิตัล 2561

หน้า: 2(ล่าง)

PRValue (x3): 117,480

ศิลปิน: ชาว-ดำ

เห็นต่อรองเหลือ 3 ปี) 2) การให้กสทช. ช่วยรับผิดชอบค่าบริการ
โครงข่ายที่วีดิจิตัล (กสทช. ได้เสนอให้ลดค่าบริการของโครงข่าย
ลงร้อยละ 50 เป็นเวลา 3 ปี แต่ผู้ประกอบการเห็นว่าที่ผ่านมา
ได้ชำระค่าเช่าโครงข่ายมาแล้วจำนวนหนึ่งซึ่งน่าจะคุ้มกับการลงทุน
ของผู้ให้บริการโครงข่ายแล้วจึงไม่น่าที่จะต้องชำระอีก 3) การขอ
ให้ผู้ประกอบการคืนใบอนุญาตได้ (ยังไม่ได้ขอยุติ) ล้วนแล้วแต่มี
อุปสรรคทั้งสิ้นเพราะเดิมไม่ได้ยื่นเงื่อนไขที่ต้องได้รับความช่วยเหลือ
นี่คือที่มาของข้อเสนอที่จะให้ใช้สารพัดนึกในการโอบอุ้ม
ซึ่งพลเอกประวิตร วงษ์สุวรรณ ยอมรับว่า หากมีความจำเป็นก็อาจ
จะต้องเสนอให้คณะรัฐมนตรี (ครม.) และ คณะรักษาความสงบ
แห่งชาติ (คสช.) เพื่อออกมาตรา 44 ให้ผู้ประกอบการสามารถ
ทำธุรกิจต่อไปได้ ก่อนครบกำหนดชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
ครั้งต่อไปในเดือนพฤษภาคม 2561

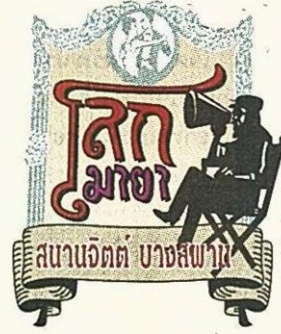
หากมีการใช้มาตรา 44 จริง อาจจะช่วยให้อุปกรณ์ที่วีดิจิตัลซื้อ
เวลาต่ออายุหายนะให้เนิ่นนานไปได้ แต่ในแง่หลักการแล้วถือ
เป็นการเลือกปฏิบัติอย่างชัดเจน เพราะตอนที่เข้าประมูลใบอนุญาต
นั้น ไม่เคยมีเอกชนรายใดบอกว่าจะยื่นขอเงินช่วยเหลือของกสทช. “โหดเกิน”
แต่อย่างใดเลย

เรื่องนี้กระทั่ง นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรีด้าน
กฎหมาย ยังอ้างอิงยอมรับว่าไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะการช่วยเหลือต้อง
ไม่เป็นการเอื้อประโยชน์แก่เอกชนฝ่ายเดียว จนกลายเป็นสองมาตรฐาน
เพราะอดีตมีผู้ประกอบการหลายรายไม่ร่วมประมูลเนื่องจากกติกา
บางอย่าง แต่ขณะนี้อาจมีการลดหย่อนกติกาแล้ว จึงทำให้ผู้ประกอบการ
การกลุ่มที่ไม่ได้เข้าประมูลอาจจะไม่พอใจต่อมาตรการของรัฐบาลได้
บทพิสูจน์อนาคตของวีดิจิตัล จึงเป็นโจทย์ยากพอสมควร
เนื่องจากตอนที่เข้าทำธุรกิจนั้น ทุกคนพูดถึงความรุ่งโรจน์ แต่
เมื่อไม่สามารถทำได้ ก็จะทำให้รัฐแบกภาระแทน ซึ่งยากจะให้สังคม
ยอมรับว่าถูกต้อง และเป็นธรรม

สื่อที่ยอมรับความไม่เป็นธรรมเพราะมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง
จะเอ่ยถึงความเป็นธรรมไปทำไมกัน

ตอนจะรวย ไม่ร้อง แต่ตอนท้องก๊ว เรียกให้ช่วย ถือเป็น
พล็อตนิยายน้ำเน่าที่ไม่น่าชื่นชม ■

ทางใครทางมัน

ปรากฏผลกำไรของ ช่อง 3 บ้านเกิดเก่าของ สนจ. ที่เคยเป็นแถวหน้าทำกำไรปีละเป็นพันๆ ล้าน ปีนี้ เหลือแค่ 61 ล้าน...ทำให้ ซีโอโอ อย่าง คุณสมประสงค์ ที่มาจกสาย "สื่อสารและโทรคมนาคม" ประกาศลาออก...สำหรับแวดวงทีวี ด้วยกัน ทั้งทีวีเก่าและทีวีใหม่ 24 ช่อง อาจจะเป็นเรื่องรู้ๆ กันอยู่ และไม่แปลกใจ แต่สำหรับชาวบ้าน คนนอก อาจงงๆ ว่า เว้ยเฮ้ย อดีต ขาใหญ่ อย่าง ช่อง 3 เจอภาวะขาด เหมือนชาวบ้านเหมือนกันหรือ...

สนจ. ในฐานะศิษย์เก่า เขียนมาจนบอกว่า แพลตฟอร์ม ของทีวี มันพลิกฟ้าคว่ำแผ่นดินไปแล้ว จาก เทเลวิชั่น บรอดแคส มันกลายเป็น เทเลวิชั่น คอมมิวนิเคชั่น และ การทำ ทีวีให้ติด ไม่ง่ายเหมือน ขายกล้วยเดี่ยว มีเงินและรวยอย่างเดียวทำไม่ได้หรอก เพราะมันจะเหมือนเอา "เบ๊งก" หรือ ธนบัตรที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายมานั่ง "เผา" เล่น

ตอนนี่ ทีวีดิจิทัล เอาหัวสุนัขกันเพื่อจะเจรจาให้รัฐบาลใช้ ม.44 สั่งการให้ กสทช. ชะลอการชำระหนี้ที่แต่ละเจ้าไปประมูลกันมา...รายละเอียดไม่ต้องไปสนใจหรอก มันทุกข์ของเศรษฐกิจ...ฮา อีตอนไปแย่งกันประมูลนี้กระตือรือร้นตาแทบจะฆ่ากันตาย ตอนนี้เป็นไง รากเขียว รากเหลืองกันหมด

กลับมาที่ช่อง 3 หลังการวางมือไปของ แท่งหินสีดำ...ของ ช่อง 3 ประวิทย์ มาลีนนท์ ตัวหลักของช่อง 3 การเสียชีวิตของ "เสี้ยวสาร" ประสาร มาลีนนท์ การต้องเร่งกายหายไปของ ประชา มาลีนนท์ เพราะ "การเมืองเรื่องสกปรก" ช่อง 3 เหลือ อัมพร ประชุม รัชนี้ พิอมร และรุ่นลูกของ 3 ทหารเสือ หรือ 3 ประ แต่ เบอร์ของรุ่นสองกระดูมันยังไม่ใหญ่พอ ที่จะแบกรับ ความใหญ่โตและความล้ำเลิศที่สร้างและสั่งสมมาครึ่งศตวรรษ

การเอา "คน" ระดับบริหารมาจากค่ายสื่อสารโทรคมนาคมเก่า ไม่ว่าจะมียี่ห้อหน้าเบื้องหลังดีแค่ไหนอย่างไร มันเป็น "แนวทาง" ที่ผิดพลาดตั้งแต่ต้น...แต่อย่างว่าเขียนไปก็เท่านั้น เขียนไป สนจ. ก็ได้รับการตั้งคำถามว่า มันจะไปรู้อะไรเรื่องทำธุรกิจ...ไอ้คอมมิวนิสต์...นี่คือคำพูดของ อดีต นายเก่า รมช.มหาดไทย ประชา มาลีนนท์ เอ่ยกับ สนจ. แต่ต่อมภายหลัง ก็อดีต รมช.มหาดไทยคนนี่เอง ที่เดินมา "ตบป่า" และยื่นโอบไหล่ สนจ. ที่ โรงแรมโนโวเทล พร้อมกับคำพูดว่า

"เออ ฎยอมรับมึงไอ้คอมมิวนิสต์ มึงเป็นลูกน้องไอ้สุทธิคนเดียวที่ลาออกไปแล้ว มึงพิสูจน์ให้กูเห็นว่า มึงเก่งจริง"...ฮา ไอ้สุทธิ ที่ว่า ก็คือ บริสุทธิ์ บุรณะสัมฤทธิ์ อดีต ลูกพี่เก่า สนจ. ที่อยู่กับช่อง 3 มาตั้งแต่ยังไม่จบวารสารธรรมศาสตร์ จนถึงทุกวันนี้...

วัฒนธรรมองค์กร ธรรมชาติ นิสัย ลัคนา ของ "คนทำทีวี" มันคนละเรื่องละแบบกับ คนทำบริษัทใหญ่ๆ ที่ใช้ระบบ "บริหารจัดการ" คนครึ่งร้อยจากสนามมืองถือและโทรคมนาคม จึงไปไม่เป็นเมื่อมาเจองานสตูดิโอ งาน "เล่น" กับ อารมณ์คนดู ที่สำคัญพวกมึง "ควบคุมอะไรไม่ได้" เพราะ "อำนาจในการตัดสินใจ" มันอยู่ที่รีโมตในมือ "คนดู" ที่บ้าน...ผลก็อย่างที่เห็นไง เหลือกำไรแค่ 61 ล้านบาท และแน่นอนมันมีผลกับราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ของ บีอีซี เวิลด์ แน่นออล...

พูดกันแบบ ซีมี่ ไอ้รอด...เมื่อก่อน การตัดสินใจจะทำรายการอะไร ชื่อหนังเรื่องไหน ทำละครเรื่องไหน ให้ผู้จัดคนไหนรับไปทำ ทำข่าวอะไร อยู่ที่คนแค่ 4 คน คือ 3 ประ ประสาร ประวิทย์ ประชา และอีก 1 มันสมอง อัมพร มาลีนนท์ แต่วันนี้โลกมันเปลี่ยน เทคโนโลยีมันเปลี่ยน นิสัย ลัคนาในการเสฟ สื่อและมัลติมีเดียของคนในสังคมมันเปลี่ยน โทรทัศน์จะกลายเป็น โบราณวัตถุ และเป็นแค่ "ซอกภาพ" รับสัญญาณจาก "มือถือ" ในที่สุด วิธีคิด การตลาด แผนยุทธศาสตร์ ทั้งสั้นและยาว ต้อง "มองกันใหม่หมด" ไอ้ประเภท วันทั้งวัน ฝ่ายวางแผน ประชุมกันแม่งสามเรื่องห้าเรื่อง คุยกันแต่ "บนโต๊ะ" พอถึงลงภาคสนาม ก็ไปไม่เป็น กว่าจะอนุมัติ กว่าที่จะลุก จากที่หม้อย่างที่ สมลักษณ์ ไร่จ้างคนจากค่ายมือถือระดับครีมาครึ่งร้อย เอาออกสัก 10 คน เอา สนจ. เข้าไปแค่ "คนเดียว" สนจ. ยังทำอะไรได้ "มากกว่า" เลย...ฮา

ไม่ต้องเชื่อ คุณสมบัติที่ไม่ผ่านการพิจารณา ข้อเดียวของ สนจ. คือ ตรงเกินไปและไม่ตามใจ "นายทุน"

ถามจริง...คุณสมบัติ อย่าง สนจ. ทำไม่จะเป็น ฝ่ายบริหาร ทีวี ไม่ได้วะ...ฮา

การแยกรหัสสินชดตอนโยบาย ไม่ใช่เพิ่มประสิทธิภาพ
ทำให้ถึง 4 บริษัท คือ บริษัทแม่และบริษัทลูกอ่อนแอ
สวรงค์ พุ่มเทียน

'กสท'ฟ้องศาลปกครองระงับตั้งบ.ลูก

หวั่น'เอ็นจีดีซี-เอ็นบีเอ็น'
ทำองค์กรทรุดไร้รายได้

กรุงเทพธุรกิจ ● สหภาพฯ กสท โทรคมนาคม
ทนไม่ไหว หลังฟางเส้นสุดท้ายขาด ต่อสู้คัดค้าน
ตั้ง 2 บริษัทลูก มากกว่า 2 ปี ส่งหนังสือหา
ความชัดเจนกว่า 20 ฉบับแต่ไร้คำตอบ เดินหน้า
ฟ้องศาลเป็นโจทย์ฟ้องดีอี เหตุดำเนินการตั้ง
บริษัทลูกและแยกรหัสสินชดผิดกฎหมาย

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า วานนี้ (27 ก.พ.)
นายสวรงค์ พุ่มเทียน ประธานสหภาพแรงงาน
รัฐวิสาหกิจ บมจ.กสทโทรคมนาคม พร้อมด้วย
ตัวแทนพนักงานกสทฯ เดินทางไปยัง
ศาลปกครองกลาง เพื่อยื่นคำฟ้องในฐานะ
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ กสทโทรคมนาคม
ต่อ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
(ดีอี) คดีดำที่ 571/2561 เพื่อให้มีคำสั่ง 2 เรื่อง
คือ 1.ยกเลิกหรือเพิกถอนการจัดตั้ง บริษัท
โครงข่ายระหว่างประเทศและศูนย์ข้อมูล
อินเทอร์เน็ต (เอ็นจีดีซี) และ บริษัท โครงข่าย
บรอดแบนด์แห่งชาติ จำกัด (เอ็นบีเอ็น)

2.ระงับหรือยกเลิกการแยกหรือโอน
ทรัพย์สินที่มีค่าของรัฐวิสาหกิจ กสท
โทรคมนาคม ไปให้บริษัทลูก เอ็นจีดีซี และ
มีคำสั่งระงับหรือยกเลิกการแยกหรือโอน
ทรัพย์สินที่มีค่าของรัฐวิสาหกิจ บริษัท ทีโอที
จำกัด (มหาชน) ไปให้บริษัทลูกเอ็นบีเอ็น
ทั้งนี้ ในฐานะตัวแทนสหภาพฯ มีความ
มั่นใจว่าสามารถมีสิทธิในการเป็นโจทย์
ยื่นฟ้องต่อกระทรวงดีอีได้ตามพ.ร.บ. แรงงาน
รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ 2543 มาตรา 40 (4) ที่
ระบุว่า "สหภาพฯสามารถดำเนินการและให้
ความร่วมมือเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และ
รักษาผลประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจ" เพราะ
ไม่เพียงแต่พนักงานจะเสียประโยชน์เท่านั้น
องค์กร และประชาชน รวมถึงประเทศชาติ
ก็จะเสียประโยชน์ในการตั้ง 2 บริษัทลูก

เนื่องจากการต้องโอนทรัพย์สินไปให้
บริษัทลูกโดยที่บริษัทแม่ต้องมีค่าใช้จ่าย
ในการเช่าเพื่อใช้งานโครงข่ายของบริษัทลูก
เท่ากับว่า นอกจากจะทิ้งหนี้สินที่บริษัทแม่ต้อง
รับผิดชอบแล้ว บริษัทแม่ยังไม่มีรายได้จาก
การให้บริการโครงข่าย แถมยังต้องมีค่าใช้จ่าย
ในการเช่าทรัพย์สินที่เคยเป็นของตนเองอีกด้วย

และหากคู่สัญญาที่เช่าอุปกรณ์ของบริษัทแม่
เกิดปัญหา ต้องให้บริการเพื่อความสะดวกแก่
ประชาชน บริษัทแม่จะไม่สามารถบริหารจัดการได้
เพราะทรัพย์สินได้ถูกแยกไปอยู่ที่บริษัทลูก
หมดแล้ว สุดท้ายประชาชนก็เดือดร้อน ที่สำคัญ
โครงข่ายด้านโทรคมนาคมของประเทศควรเป็น
ของรัฐเพื่อสร้างความมั่นคงให้ประเทศแต่กลับ
ตกไปอยู่ในมือของเอกชนอย่างนี้แล้วจะมั่นใจ
ได้อย่างไรว่าเอกชนจะช่วยรัฐในการสร้าง
ความมั่นคงให้ประเทศ

เขาเผยว่าตลอดระยะเวลากว่า 2 ปีที่ผ่านมา
สหภาพฯต่อสู้ และคัดค้านเรื่องดังกล่าวมา
โดยตลอด มีความพยายามในการทำหนังสือ
ถึงหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาแล้วมากกว่า
20 ฉบับ ทั้ง กระทรวงดีอี ผู้บริหาร กสท
โทรคมนาคม คณะกรรมการบริษัท สำนักงาน
คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการ
โทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(กสทช.) ตลอดจนนายกรัฐมนตรีพล.อ.ประยุทธ์
จันทร์โอชา แต่หนังสือที่ตอบกลับมามีเพียง
หนังสือจากฝ่ายบริหารที่ตอบมาแบบไม่ตรง
คำถามเพียง 4 ฉบับเท่านั้น

ล่าสุดสหภาพฯ ยังให้เส้นตายกับ
กระทรวงดีอีในการตอบความชัดเจนดังกล่าว
เมื่อวันที่ 17 ต.ค. 2560 โดยให้เวลาตอบหนังสือ
กลับภายใน 15 วัน แต่เรื่องก็เงียบเหมือนเคย
ทำให้ฟางเส้นสุดท้ายขาด และไม่รู้ว่าสิ่งใคร
นอกจากศาล และมั่นใจว่าศาลจะเป็นที่พึ่งได้
ภายใน 15 วันนี้จะได้รับคำตอบว่าศาลจะมี
ความเห็นอย่างไร ซึ่งตนเองก็หวังว่าจะให้มีการ
ยกเลิกหรือคุ้มครองชั่วคราวไปก่อน

"ดีอี"ปาดหน้าเน็ตประชารัฐเฟส 2 ไม่น่าใจล้วงตักกองทุน กทปส.

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดีอี) เตรียมนำเรื่องการลงทุนขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตประชารัฐ ระยะที่ 2 ในพื้นที่ 15,723 หมู่บ้านต่อที่ประชุมคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือบอร์ดดีอีที่มี พล.อ.อ.ประจิน จั่นตอง รองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เพื่อขอให้ดีอีเป็นผู้ลงทุนโครงการดังกล่าวเอง โดยใช้เงินที่เหลือจากการลงทุนโครงการอินเทอร์เน็ตประชารัฐระยะที่ 1 ซึ่งมีเหลือเงินอยู่ราว 3,500 ล้านบาท จากเดิมที่คณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติให้สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งในส่วนของ กสทช.นั้นผู้สื่อข่าวรายงานว่า ได้เตรียมเดินหน้าเปิดประมูลโครงการดังกล่าวไว้แล้ว เนื่องจากเกรงว่าจะส่งมอบงานให้รัฐบาลไม่ทันในเดือน ธ.ค.2561 แต่กระทรวงดีอีเห็นว่า ควรจะดำเนินการเองเพื่อให้เป็นโครงการที่ต่อเนื่องกับโครงการเน็ตประชารัฐระยะแรก จำนวน 24,700 หมู่บ้าน

ขณะเดียวกันดีอียังเตรียมขอเงินจากกองทุนพัฒนาและวิจัยกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อบริการสาธารณะ (กองทุน กทปส.) เพื่อใช้ในการบำรุงรักษาโครงข่ายเน็ตประชารัฐด้วย ให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ซึ่งขณะนี้โครงการอินเทอร์เน็ตประชารัฐ ยังไม่มีงบประมาณสำหรับบำรุงรักษาโครงข่ายรายปี ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องขอเงินสนับสนุนจากกองทุน กทปส.ที่มีเงินในกองทุนราว 40,000 ล้านบาท.

ดีแสดหน้า ผ่าสมรภูมิข่าว

โหวตคว่ำ7ว่าที่กกด.

ประเด็นร้อนแรงส่งท้ายเดือน ก.พ.ที่เป็นเรื่องใหญ่มาเรื่องหนึ่งในตอนนี้ คงหนีไม่พ้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ลงมติไม่รับรอง 7 ว่าที่ กกด. ยกชุด

ถือเป็นครั้งแรกที่สนช. โหวตคว่ำ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการองค์กรอิสระแบบยกชุดโดยไม่มีใครได้รับเสียงเกินกึ่งหนึ่ง 124 เสียงจาก สนช. ทั้งหมด 248 คน แม้แต่คนเดียว

ทั้ง 7 คนที่ไม่ผ่านความเห็นชอบจาก สนช. ประกอบด้วย นายประชา เตรีตน์ อธิบดีรองปลัดกระทรวงมหาดไทย นายเรืองวิทย์ เกษสุวรรณ อธิบดีอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ นายธนากร ตันชาติสิทธิ์ เลขานุการคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) นายอิสสระีย์ ทรราชจรรยาโรจน์ อธิบดีอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และ นางชมพรรณ พงษ์เจริญ สุธีรชาติ ที่ปรึกษากฎหมายบริษัท วรวิสิษฐ์ จำกัด และหัวหน้าสำนักงานกฎหมายสุธีรชาติ

รวมถึงผู้พิพากษา 2 ท่านที่ได้รับคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา นายจักรไชย จันทร์พรายศรี ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา และ นายปกรณ์ มหรรณพ ผู้พิพากษาศาลฎีกาด้วย

ผลก็คือทั้ง 7 คนหมดสิทธิกลับมาสมัครใหม่ ตามบทบัญญัติที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (พ.ร.บ.) ว่าด้วย กกด.

เหตุผลสำคัญที่ สนช. ลงมติคว่ำ ยกชุดก็เพราะประวัติเชิงลึก และการขาดประสบการณ์ความเชี่ยวชาญในการเลือกตั้ง

นอกจากนี้แต่ละคนไม่เป็นที่รู้จักของสาธารณชน และไม่เคยแสดงฝีมือในการทำงานให้เป็นที่ประจักษ์ สนช. ส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยมั่นใจว่าจะทำหน้าที่กกด. ได้ดี ที่สำคัญสนช. กังวลว่า 2 คนที่ได้รับเสนอชื่อจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา อาจมี

ปัญหาข้อด้วยพ.ร.บ.ว่าด้วย กกด. ในมาตรา 12 ที่ให้กระบวนการคัดเลือกต้องเป็นไปอย่างเปิดเผยหรือไม่

แม้ได้รับการยืนยันจากศาลฎีกาก่อนหน้านี้ว่า การคัดเลือกดำเนินการถูกต้อง แต่ สนช. ส่วนมากก็ยังเกรงจะมีผู้นำประเด็นข้อสงสัยนี้ไปยื่นร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยภายหลัง ซึ่งอาจทำให้เกิดความวุ่นวายตามมาอีก

ด้วยเหตุผลทั้งหลายทั้งปวงดังกล่าว สนช. จึงตัดสินใจโหวตคว่ำรายชื่อทั้ง 7 คน เพื่อตัดปัญหาที่อาจจะตามมาในอนาคต แต่ฉากหลังจะเป็นอย่างไรเป็นอีก

เรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะสังคมวิพากษ์วิจารณ์กันมากกว่า สนช. ได้รับใบสั่งจากผู้มีอำนาจมา เพื่อยื้อเลือกตั้งออกไปอีกหรือไม่ เพราะลำพังด้วยตัวของ สนช. เองคงไม่กล้าแตกหักโหวตคว่ำยกชุดอย่างนี้

อย่าลืมว่าเมื่อกระบวนการต้องกลับไปนับหนึ่งใหม่ ภายใน 90 วัน ย่อมกระทบต่อโรดแมพเลือกตั้งจนอาจเป็นเหตุให้ต้องเลื่อนเลือกตั้งจากเดือน ก.พ.-มี.ค.ปี 2562 ออกไป เพราะในความเป็นจริง ยังมีเงื่อนไข ขั้นตอนประกอบอีกหลายอย่าง ที่ทำให้เวลาอาจปาเข้าไป 120 วันเลยทีเดียว

จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่พักหลังมีความเคลื่อนไหวที่ขึ้นจากกลุ่มคนอยากเลือกตั้ง และบรรดานักการเมืองเองก็เริ่มจับได้ได้แล้วว่าอะไรเป็นอะไร

ตั้งแต่ปัญหากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญบางฉบับที่แก้แล้วแก้อีก การไม่ยอมปลดล็อกคำสั่งกสช. การลงพื้นที่จัดกรรม. สัญจรบ่อยครั้งขึ้น การทุ่มงบประมาณซื้อใจชาวบ้านรากหญ้า ภายใต้โครงการไทยนิยมยั่งยืน การส่งซิกตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาสนับสนุนการสืบทอดอำนาจ ฯลฯ กระทั่งล่าสุด สนช. โหวตคว่ำ 7 ว่าที่กกด. ยกชุด

เหมือนทุกอย่างดูประสานสอดคล้องตั้งกันอย่างแนบเนียนมีขึ้นมีต่อนแล้วจะให้คิดเป็นอย่างอื่นไปได้

สปีค

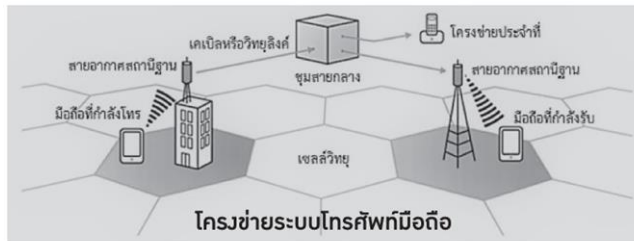
คลื่นจากเสาส่งสัญญาณมือถือไม่เป็นภัยอย่างที่คิด

การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทยได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2529 หลังจากนั้นได้มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย จนกลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม การสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์มือถือต้องพึ่งพาโครงข่ายสถานีฐานเพื่อรับและส่งสัญญาณระหว่างตัวเครื่อง ซึ่งสถานีฐานประกอบด้วย เครื่องส่งวิทยุ เครื่องรับวิทยุ สายอากาศ โครงสร้างเพื่อรองรับการติดตั้งสายอากาศ และสายเคเบิลนำสัญญาณ สำหรับ

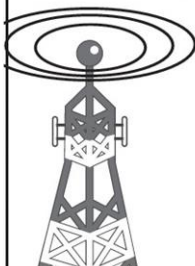
สายอากาศ โดยทั่วไปมีลักษณะเป็นแท่งสีขาว เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งคลื่นวิทยุสำหรับการสื่อสารของผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ โดยสายอากาศจะต้องมีโครงสร้างเพื่อรองรับการติดตั้ง ตัวอย่างเช่น หอคอยโครงสร้างเหล็ก และเสาคอนกรีต ซึ่งมีชื่อเรียกกันโดยทั่วไปว่า “เสาส่งสัญญาณมือถือ” และเมื่อจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์มือถือเพิ่มมากขึ้น ผู้ให้บริการจึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนสถานีฐานระบบโทรศัพท์มือถืออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น เราจึงเห็นเสาส่งสัญญาณมือถือตั้งอยู่ตามสถานที่ต่างๆ ใกล้ที่อยู่อาศัยและชุมชน ทั้งนี้ เพื่อให้ ผู้ใช้บริการสามารถติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือได้อย่างต่อเนื่องและมีสัญญาณที่ชัดเจน ผลที่ตามมาคือ ผู้ที่อาศัยหรือทำงานอยู่บริเวณใกล้กับเสาส่งสัญญาณมือถือบางคนอาจเกิดคำถามว่า คลื่นวิทยุจากเสาส่งสัญญาณมือถือจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพหรือไม่

ในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ปรากฏว่ามีข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ระบุว่า คลื่นวิทยุจากเสาส่งสัญญาณมือถือทำให้เกิดอาการป่วยโดยไม่ทราบสาเหตุ และเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็ง ซึ่งข้อเท็จจริงก็คือ คลื่นวิทยุหรือ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่แผ่มาจากสายอากาศบนเสาส่งสัญญาณมือถือนั้น เป็นคลื่นที่มีระดับความแรงต่ำมากเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยที่ใช้กันในหลายๆ ประเทศ รวมถึงประเทศไทยด้วย นอกจากนี้ ความเห็นทางวิทยาศาสตร์ในระดับสากลส่วนใหญ่ รวมทั้งข้อสรุปขององค์การอนามัยโลกได้ระบุว่า คลื่นที่มีระดับความแรงต่ำมากเช่นนี้ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ

จากที่กล่าวข้างต้น สำนักงาน กสทช. ในฐานะเป็นผู้กำกับดูแลผู้ให้บริการ และมีหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคในด้านกิจการโทรคมนาคม จึงได้จัดให้มีบรรยายและเสวนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่อง “คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากสถานีฐานของระบบโทรศัพท์มือถือมีผลต่อสุขภาพ

จริงหรือไม่” ใน 5 ภูมิภาค ระยะ 3 ชั้น ให้แก่นักวิชาการ ข้าราชการ นักศึกษา สื่อมวลชนท้องถิ่น และประชาชนผู้สนใจทั่วไป เพื่อต้องการให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2558 จนถึงเดือนกรกฎาคม 2560 ได้มีการจัดกิจกรรมให้ความรู้ดังกล่าวไปแล้ว จำนวน 15 ครั้ง ในทั่วทุกภูมิภาค และระยะที่ 3 ได้เริ่มดำเนินการจัดกิจกรรมครั้งแรกในปี 2560 ณ จังหวัดสระบุรี ครั้งที่ 2 จังหวัดสตูล ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 4 จังหวัดลำปาง ครั้งที่ 5 จังหวัดอุดรธานี และครั้งที่ 6 จะจัดขึ้นในวันศุกร์ที่ 9 มีนาคม 2561 ณ ห้องกัลปพฤกษ์ โรงแรมเวสเทิร์นแกรนด์โฮเทล จังหวัดราชบุรี ทั้งนี้ ประชาชนผู้สนใจสามารถติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากสถานีฐานของระบบโทรศัพท์มือถือมีผลต่อสุขภาพจริงหรือไม่ และกำหนดการจัดการอบรมให้ความรู้ได้ทางเว็บไซต์ <http://เสาส่งมือถือ.nbtc.go.th>

“คลื่นจากเสาส่งสัญญาณมือถือ ไม่เป็นภัยอย่างที่คิด
กสทช. กำกับดูแลเป็นนิตย เพื่อความสบายใจ”

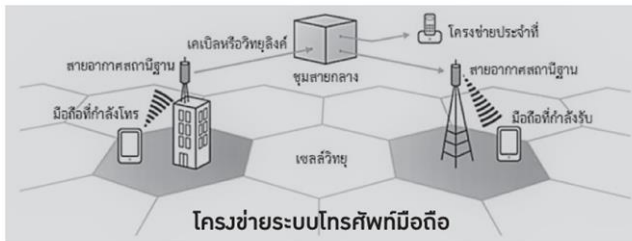
คลื่นจากเสาส่งสัญญาณมือถือไม่เป็นภัยอย่างที่คิด

การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทยได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2529 หลังจากนั้นได้มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย จนกลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม การสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์มือถือต้องพึ่งพาโครงข่ายสถานีฐานเพื่อรับและส่งสัญญาณระหว่างตัวเครื่อง ซึ่งสถานีฐานประกอบด้วย เครื่องส่งวิทยุ เครื่องรับวิทยุ สายอากาศ โครงสร้างเพื่อรองรับการติดตั้งสายอากาศ และสายเคเบิลนำสัญญาณ สำหรับ

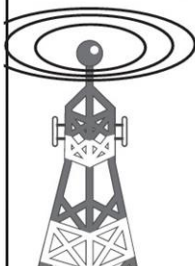
สายอากาศ โดยทั่วไปมีลักษณะเป็นแท่งสีขาว เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งคลื่นวิทยุสำหรับการสื่อสารของผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ โดยสายอากาศจะต้องมีโครงสร้างเพื่อรองรับการติดตั้ง ตัวอย่างเช่น หอคอยโครงสร้างเหล็ก และเสาคอนกรีต ซึ่งมีชื่อเรียกกันโดยทั่วไปว่า “เสาส่งสัญญาณมือถือ” และเมื่อจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์มือถือเพิ่มมากขึ้น ผู้ให้บริการจึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนสถานีฐานระบบโทรศัพท์มือถืออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น เราจึงเห็นเสาส่งสัญญาณมือถือตั้งอยู่ตามสถานที่ต่างๆ ใกล้ที่อยู่อาศัยและชุมชน ทั้งนี้ เพื่อให้ ผู้ใช้บริการสามารถติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือได้อย่างต่อเนื่องและมีสัญญาณที่ชัดเจน ผลที่ตามมาคือ ผู้ที่อาศัยหรือทำงานอยู่บริเวณใกล้กับเสาส่งสัญญาณมือถือบางคนอาจเกิดคำถามว่า คลื่นวิทยุจากเสาส่งสัญญาณมือถือจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพหรือไม่

ในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ปรากฏว่ามีข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ระบุว่า คลื่นวิทยุจากเสาส่งสัญญาณมือถือทำให้เกิดอาการป่วยโดยไม่ทราบสาเหตุ และเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็ง ซึ่งข้อเท็จจริงก็คือ คลื่นวิทยุหรือ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่แผ่มาจากสายอากาศบนเสาส่งสัญญาณมือถือนั้น เป็นคลื่นที่มีระดับความแรงต่ำมากเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยที่ใช้กันแพร่หลายในหลายๆ ประเทศ รวมถึงประเทศไทยด้วย นอกจากนี้ ความเห็นทางวิทยาศาสตร์ในระดับสากลส่วนใหญ่ รวมทั้งข้อสรุปขององค์การอนามัยโลกได้ระบุว่า คลื่นที่มีระดับความแรงต่ำมากเช่นนี้ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ

จากที่กล่าวข้างต้น สำนักงาน กสทช. ในฐานะเป็นผู้กำกับดูแลผู้ให้บริการ และมีหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคในด้านกิจการโทรคมนาคม จึงได้จัดให้มีบรรยายและเสวนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่อง “คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากสถานีฐานของระบบโทรศัพท์มือถือมีผลต่อสุขภาพ

จริงหรือไม่” ใน 5 ภูมิภาค ระยะ 3 ชั้น ให้แก่นักวิชาการ ข้าราชการ นักศึกษา สื่อมวลชนท้องถิ่น และประชาชนผู้สนใจทั่วไป เพื่อต้องการให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2558 จนถึงเดือนกรกฎาคม 2560 ได้มีการจัดกิจกรรมให้ความรู้ดังกล่าวไปแล้ว จำนวน 15 ครั้ง ในทั่วทุกภูมิภาค และระยะที่ 3 ได้เริ่มดำเนินการจัดกิจกรรมครั้งแรกในปี 2560 ณ จังหวัดสระบุรี ครั้งที่ 2 จังหวัดสตูล ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 4 จังหวัดลำปาง ครั้งที่ 5 จังหวัดอุดรธานี และครั้งที่ 6 จะจัดขึ้นในวันศุกร์ที่ 9 มีนาคม 2561 ณ ห้องกัลปพฤกษ์ โรงแรมเวสเทิร์นแกรนด์โฮเทล จังหวัดราชบุรี ทั้งนี้ ประชาชนผู้สนใจสามารถติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากสถานีฐานของระบบโทรศัพท์มือถือมีผลต่อสุขภาพจริงหรือไม่ และกำหนดการจัดการอบรมให้ความรู้ได้ทางเว็บไซต์ <http://เสาส่งมือถือ.nbtc.go.th>

“คลื่นจากเสาส่งสัญญาณมือถือ ไม่เป็นภัยอย่างที่คิด
กสทช. กำกับดูแลเป็นนิตย เพื่อความสบายใจ”

